

رېبوار

ک. د. نازاد
(بانه)

ده گه ل داهيتانه وهی ههر پاچیک، نرکه یه کی لیوه ده هات، ناخر روزه کانی وهرزی هاوین بوو، هه تاو بهو چپشته نگاوه ودها گهرم بوو بوو، برستی لی بریبوو!
سه ری هه وا دا و چاویکی له «کاوه» کرد که به پیمه رکه ی له دواوه، نهو خاک و به رده ی نهو هه لی که ندبوو، له سهر ریگا لای ده برد!

- کاوه! بلئی زه حمه ته که مان بی فایده نه بی؟

- سوزان گیان! ناهومید مبه! ناهومیدی مهرگه!

بهو قسه ی کاوه، «سوزان» گه شاوه! دووباره پاچی داوه شانند. نه م جار به گورتر! نه م جار به تینتر!

«لاپه» دئیبه که ی نهوان؛ ریگایه کی راستودروستی به ره و شار نه بوو!

لهو دیو کیوه که ی به رانبه ریان، ریگای قیرتاوی نیوان شار و شاروچکه و دی گوره کان بوو! دئیبه که ی نهوان هه زار کویره ری روویان تی ده کرد! ریگایه کی قه دیمی بوو؛ نهویش و سه ر کیوه که هه لده گه را و لهو دیو کیوه که ده چوه سهر ریگای قیرتاوه که! زور دوور و ناخوش بوو!

کاوه به سوزانی گوتبوو: وهره ریگایه کی حسیی و ریگوییک دروست که ی، تا به جستان و به هار، ریمان لی نه گوری و ریباره کان به ریگایه کی خوش و هه موارد برین!

سوزان گوتبوو: ده گه لت دیم! به لام بلئی ریگای تازه ی نیمه هیچ ریبارتیکی پیدا بروا؟!

کاوه به وپه ری هومیده وه گوتبوو: نهو کویره ریپانه، سهر له ریبار ده شیتین! ههر ریگای تازه ی من و تو چاو

که‌ن، هه‌موو دینه سه‌ر ئه‌و ریبه!

* * *

رۆژ ده‌ووبه‌ری عه‌سرتیکی دره‌نگ بوو، ئه‌وه چه‌ند رۆژ
بوو بێ وچان کاریان ده‌کرد، ریگه‌یان ته‌خت ده‌کرد. به‌رد
و داریان وه‌لا ده‌دان، ریگه‌یه‌کی ته‌خت و هه‌مواریان ساز
کردبوو، راست وه‌ک دووخ! ریک و خۆش!
ریگه‌ گه‌یشته‌وه سه‌ر جاده‌ی قیرتاوی به‌ره‌و شار!
کاوه پالی وه‌داریک دابوو، هه‌مه‌به‌ به‌ کاوه، سۆران،
له‌سه‌ر به‌ردیک دانیشته‌بوو، گه‌رمای رۆژانه، جیگه‌ی
دابوو به‌ شنه‌ بایه‌کی فینک.

- بۆ که‌س دیار نییه‌؟

- په‌له‌ مه‌که!

- با خۆمان به‌م ریگه‌یه‌دا بیین و بچین!

- خۆمان ده‌گه‌ل دروستکردنی زۆری پیدا رۆیشته‌وین!

با چاوه‌روانی ریواریکی تر بین!

- ده‌ترسم به‌ ریگا قه‌دیمه‌که‌دا برۆن!

- خه‌م مه‌خۆ! ئه‌وئ زۆر دوور و ته‌لانه! دلنیام

هه‌رکه‌س بێ، بیته‌دا دئ!

* * *

له‌سه‌ر جاده‌ی قیرتاو، ماشینیکی له‌ راستی ریگا، رای
گرت!

که‌سیک دابه‌زی و ماشینه‌که‌ رۆیی!

هه‌ردووک راست بوونه‌وه!

ریواره‌که‌ جانتایه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بوو، دیار بوو قورس

بوو، ورده‌ ورده به‌ ریگا که‌دا سه‌رکه‌وت!

کاوه و سۆران به‌ره‌و پیری چوون!

ریواره‌که‌ بزه‌یه‌کی له‌سه‌ر لیو بوو، به‌ دیتنی کاوه و

سۆران سه‌ری به‌رز کرده‌وه!

کاوه و سۆران ویکرا گوتیان: به‌ خیر بیی!

- سپاس سپاس بۆ ئیوه! ماندوو نه‌بئه‌وه!

کاوه به‌ره‌و پیشتر چوو و وتی: وادیاره جانتایه‌که‌ت

قورسه؟ با من هه‌لی گرم!

- خۆتان پاچ و پیمه‌ره‌تان پییه! نابین!

- سۆران هه‌لیان ده‌گری! تکایه‌ بیته‌ با یارمه‌تیت

بده‌م!

- باشه!

کاوه جانتای به‌ ده‌سته‌وه گرت! قورس بوو!

- بۆ کوئ ئوغر ده‌که‌ی؟

ریواره‌که‌ سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی:

- لاپه‌ر!

کاوه و سۆران هه‌ردووک ویکرا پرساریان کرد:

- لاپه‌ر؟

- به‌لئ لاپه‌ر!

- ئه‌م جانتایه‌ چی تیدایه‌؟

- پره‌ له‌ کتیب!

- کتیب؟

- به‌لئ کتیب بۆ مندالان! من مامۆستای قوتابخانه‌م!

سۆران و کاوه پینکه‌نین، هه‌ردوو به‌ چاوی پر بزه‌ و

هومیده‌وه له‌ یه‌کتریان روانی، پاشان سه‌رنجی ریگیان

دا!

هه‌وه‌ل ریواری ریگی تازه‌ مامۆستا بوو! به‌ بیریکی

گه‌ش و جانتایه‌کی پر له‌ کتیب!

۱۳۷۹/۷/۱